

Produktionsinfo

Regi: Nicole Garcia
Manus: Nicole Garcia
Längd: 129 min
Produktionsland: FR/CH
Premiär i Sverige:
Medverkande: Daniel Auteuil, Géraldine Pailhas, François Cluzet, François Berléand, Emmanuelle Devos

Filmografi, urval:

1990 Un week-end sur deux
1994 Le fils préféré
1998 Place Vendôme
2002 L'Adversaire
2006 Selon Charlie
2010 Un balcon sur la mer
2013 Un beau dimanche

Om regissören

Nicole Garcia hade en lång karriär som skådespelerska bakom sig när hon debuterade som regissör 1990. Hon föddes 1946 i Oran, Algeriet, som då var en del av Frankrike. Efter avslutade gymnasiestudier flyttade hon till Frankrike där hon ägnade sig åt juridikstudier. Men snart övergavs juridiken till förmån för skådespelandet. En lång karriär i Thalías tjänst tog därmed sin början. Hon har inte helt gett upp sin skådespelarkarriär utan kan då och då ses i nya franska filmer.

Hennes kanske mest minnesvärda roll, hittills får man säga, är hustrun i Alain Resnais *Min farbror från Amerika* från 1980.

Som regissör är *Motståndaren* hennes största framgång även om några kanske också minns *Place Vendôme* med Catherine Deneuve.

Om filmen

OBS! Vill ni absolut inte veta något om handlingen. Läs inte vidare!

Motståndaren bygger på Emanuel Carrères roman Doktor Romand som i sin tur bygger på verkliga händelser som skapade ett stort medialt pådrag inför en förundrad och smått chockad fransk allmänhet i 90-talets början. Den respekterade och framgångsrike WHO-läkaren Jean-Claude Romand, lyckligt gift, två barn, trevliga vänner, nytt tjugigt hus, lever ett liv som många önskade sig få leva. Så en dag rämnar allt. Jean-Claudes identitet visar sig bara vara en väv av lögn. Han har ljugit om allt, jobb, utbildning, ekonomi m.m. När avslöjandet synes vara ofrånkomligt blir lögnaren tillika en mördare.

Nicole Garcia: "När nyheterna om Romand nådde tidningarna slogs jag, liksom många andra av lögnens vidd och orimligheten i att bygga helt liv baserat på konstruktion. Att skapa ett falskt liv för att slutligen, när han inte längre kunde bedra någon, förgöra de människor för vilka han offrat verkligheten, var otänkbart. Brottets fasa distanserade mig ifrån detsamma. Jag tror historien får sin tragiska dimension först vid sitt slut, i ett ögonblick av *igenkännande* (min kursivering).

En annan film som bygger på samma historia är *Time Out* av Laurent Cantet.

Nicole Garcia